

Festa de Santa Oliva

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer santa Oliva; carrer Creu Real
Alçada: 127

Coordenades:

Latitud: 41.54709
Longitud: 1.89404
UTM Est (X): 407760
UTM Nord (Y): 4600083

Classificació

Número de fitxa 08147 - 102
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Tradició en declivi.
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Portal i capella de Santa Oliva](#)

[Goigs de Santa Oliva](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 16/09/2011 - 02:00

Descripció

La Festa de Santa Oliva, patrona d'Olesa, es celebra el dia 10 de juny i antigament tenia molt predicació. Per la vetlla de la festivitat ara costum fer les il·luminacions, que consistia en posar petites llànties d'oli als balcons i finestres, tantes com càrregues d'oli s'havien collit a la casa. I també se'n posaven a la capella. El carrer s'engalanava amb decoracions de rams de boix i bombetes de colors. També s'hi feien jocs, xocolatades, la rifa del porc i, al vespre, ball amb orquestra. Durant la dècada de 1960 el dia de la Pasqua de Resurrecció el carrer s'omplia de palmes, palmons i rams de llorer perquè la benedicció es feia a la capella de Santa Oliva. Abans els olesans que conreaven les oliveres oferien el seu fruit primerenc a la santa. Actualment la festa ha perdut importància però encara és visible perquè algunes cases posen testos de flors als portals, i la vigília de la diada la capella de Santa Oliva continua omplint-se de flors. També hi ha el costum de reunir els capellans fills d'Olesa i tots els que han estat a la parròquia per concelebrar una missa. Cal dir que diverses associacions i institucions d'Olesa porten el nom de santa Oliva.

Història

Santa Oliva va néixer a Palerm (Sicília) i de jove, coincidint amb l'ocupació dels vàndals, fou enviada captiva a Tunis a causa de la seva fe cristiana. Allà va convertir infidels al cristianisme i va obrar curacions miraculoses. Finalment fou torturada a dintre d'una caldera d'oli bullent i, segons la tradició, decapitada el 10 de juny de l'any 463, diada que ha quedat instituïda a la seva memòria. Posteriorment les seves despulles van ser transportades a la seva pàtria i enterrades junt a un pou, que s'anomena Santa Oliva. La devoció al seu culte va arrelar fortament a Olesa. Hi van influir la important tradició d'Olesa vinculada al conreu de l'olivera i a l'elaboració d'oli, ja que la santa té com a atribut una branca d'olivera. Al final del segle XVI, després de les reformes fetes a l'església, ja hi havia una capella que estava dedicada a santa Oliva. L'any 1664 el papa Alexandre VII va concedir que santa Oliva de Palerm fos la patrona principal d'Olesa. Les seves relíquies havien arribat de Roma aquell mateix any, i van dipositar-se a l'església parroquial junt amb altres de sant Antolí i santa Eufèmia. Poc després, l'any 1675, es va aixecar una capella de caire popular que es va bastir sobre un dels portals de la muralla. El 1790 ja existia la Confraria de santa Oliva, i els seus membres s'encarregaven d'organitzar totes les festes i actes. Hi ha notícia que al segle XVIII per la seva diada ja es feia una processó, que es dirigia al portal de Santa Oliva. Al segle XIX la festa incloïa ballades i un àpat comunitari, i els feligresos feien donacions de productes del camp, oli per a la llàntia, blat per fer coques i altres productes. El reliquiari de santa Oliva es conserva actualment a l'arxiu parroquial d'Olesa.

Bibliografia

- HERNÁNDEZ CARDONA, M. Àngel (2000). Olesa al finals del segle XVIII segons les respostes de Joan Boada al qüestionari de Zamora. Col·lecció Vila d'Olesa, 7. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 196
- MARTÍNEZ NOGAREDA, E (2000). L'Abans. Olesa de Montserrat. Recull gràfic. 1875-1965. Ed. Efadós, p. 47-54
- SAUMELL OLIVERAS, Joan i altres (1981) Olesa aimada Unió Excursionista de Catalunya (Olesa), p. 112-116, 173-174
- VENDRANES, Gusman; RULLIER, Chantale (1996). Oli d'Olesa, la passió d'un poble. Col·lecció Vila d'Olesa, 5. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 179-185

